ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΕΤΟΣ ΙΗ' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7655
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210
Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ
14
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1937

Σελήνη 26 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 7.13' Δύσις 5.08'.
Ἑρμοῦλου μάρτυρος

Ο ΡΟΥΣΔΗ ΑΡΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΤΤΑΝ ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ

[Ὁ ἐν Ἀγκύρᾳ ἀπεσταλμένος τῆς ἐφημερίδος «Βραδυνῆς» τῶν Ἀθηνῶν, ἐπισκέπτεται πρόσφατα συνέντευξιν τὴν ὁποίαν ἔσχεν μετὰ τοῦ κ. Τεφίκ Ρουσδῆ Ἀρᾶ, ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος τοῦ σαντζακίου Ἀλεξανδρέττας.]

ΑΓΚΥΡΑ. Προσληφθεὶς ὑπὸ τῆς διευθύνσεως Τύπου τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγκύρας, φιλοξενοῦμαι ἐνταῦθα ὅλως μετὰ ὀκτὼ ἄλλων ἑλλήνων ἀνταποκριτῶν τῶν μεγαλυτέρων ἐφημερίδων. Σκοπὸς τῆς συγκεντρώσεως ταύτης εἶναι νὰ συζητηθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἱδρύσεως Ἑνώσεως Τύπου.

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν ὁ διευθυντὴς τοῦ Τύπου παρέθεσε γεῦμα πρὸς τοὺς προσκεκλημένους ἑλλήνας ἀνταποκριτάς, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἀντηλλάγησαν θερμαὶ προπόσεις. Τὸ ἀπόγευμα ἔγινεν ἐπίσημος δεξίωσις εἰς τὴν Λέσχην τῆς Ἀνατολῆς, ὅπου παρέστησαν καὶ οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐπαφεληθεὶς τῆς εὐκαιρίας ἐξήτησα ἰδιαιτέραν συνομιλίαν παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ρουσδῆ Ἀρᾶς, ὁ ὁποῖος, ἐν ἀρχῇ, μοῦ ἐδήλωσεν ὅτι ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του κωλύεται νὰ προβῇ εἰς ἀνακοινώσεις ἐπὶ τοῦ ἐπιμάχου ζητήματος τοῦ σαντζακίου τῆς Ἀλεξανδρέττας. Ἐν τέλει ὅμως ὀλίγας εἰς τὰς παρακλήσεις μου, ἐδέχθη κατ' ἐξαίρεσιν νὰ διιλήσῃ πρὸς τὴν «Βραδυνήν». Καὶ προέβη εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις:

«Τὸ ζήτημα τοῦ σαντζακίου τῆς Ἀλεξανδρέττας, εἶπεν ὁ κ. Ρουσδῆ Ἀρᾶς, διέρχεται ἤδη περίοδον ἔκκρεμότητος. Τὸ τουρκικὸν σχέδιον διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος εὑρίσκεται μέσωτοῦ Κοῦ ντ' Ὀρσάϊ, εἰς χεῖρας τοῦ Γάλλου Πρωθυπουργοῦ κ. Λεὸν Μπλοῦμ, ὅστις ὅμως ἀπουσιάζει ἐκ Παρισίων. Ὁ κ. Μπλοῦμ, ἔχων ὑπ' ὄψιν του καὶ τὴν γαλλικὴν ἀποψιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος, πρόκειται ν' ἀναζητήσῃ ἕνα τρόπον λύσεως αὐτοῦ, δυνάμενον νὰ γίνῃ δεκτὸς παρ' ἀμφοτέρων των μερῶν.

»Εὐχόμεθα ὅπως, χάριν τῆς διατηρήσεως τῶν ἀνέκαθεν φιλικῶν σχέσεων Γαλλίας καὶ Τουρκίας, καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐξεύρεσις ὁμαλῆς λύσεως τοῦ ζητήματος.

»Τονίζω ὅμως ὅτι διὰ τὴν Τουρκίαν τὸ ζήτημα τοῦ σαντζακίου εἶνε ζήτημα ἐθνικόν, ἐνῷ διὰ τὴν Γαλλίαν εἶνε μόνον ζήτημα καθήκοντος ἀπέναντι τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν παρ' ἡς ἔχει ἀλβεῖ τὴν «ἐντολήν», διὰ τὴν Συρίαν, δευτερεύοντος δὲ εἶνε καὶ ζήτημα ἀποικιακόν. Ἐν οἰαδήποτε δὲ περιπτώσει δὲν ἔχει ἡ λύσις του τὴν βαρύτητα καὶ τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὴν Τουρκίαν».

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ κ. Ρουσδῆ Ἀρᾶς μοῦ ἐδήλωσεν, ὅτι ἀρίστη (σήμερον) ἀναχωρεῖ διὰ τὴν Γενεύην, ὅπου θὰ εὑρίσκεται τὴν 20ὴν τρέχοντος, προκειμένου τὴν 31ην ν' ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐνώπιον τῆς Κ. Τ. Ε.

«Ἀκολουθῶν τὰ ἐν Γενεύῃ ἔθιμα, μοῦ εἶπεν ὁ κ. Ἀρᾶς, θὰ συναντηθῶ πρὸ τῆς συγκλήσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε., τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ συζητήσῃ τὸ ζήτημα, μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ Βοῦηδοῦ ἀντιπροσώπου κ. Σάντλερ, πρὸς τὸν ὁποῖον θὰ εἰσηγηθῶ ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰς τοιαυτικὰς ἀπόψεις.

»Δὲν δύναμαι νὰ κάμω καμμίαν πρόβλεψιν, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Ἀρᾶς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐν Γενεύῃ συζητήσεων. Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι κρατεῖ δεδομένον ὡς πρὸς αὐτόν.

Πληροφοροῦμαι σχετικῶς ὅτι δὲν εἶναι ἀπίθανος ἡ λύσις τοῦ ζητήματος μὲ τὴν δημιουργίαν χωριστοῦ ὁμοσπονδιακοῦ κράτους, τὸ ὁποῖον θ' ἀποτελεσθῇ ἀπὸ τὴν Συρίαν καὶ τὸ Σαντζάκιον τῆς Ἀλεξανδρέττας, χωριζομένου τοῦ Λιβάνου (ὅπου, ὡς ἐγνωσθῆν, ἐπικρατοῦν οἱ χριστιανοί, ἡ δὲ Τουρκία δὲν ἠπορεῖ νὰ ἔχῃ διεκδικήσεις).

Ἐθνικὰ Καὶ Γεγονότα Ἀπὸ Ὅλον Τὸν Κόσμον

(Ἐκ τοῦ ὑθεσινοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ταχυδρομείου)

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. Αἱ φῆμαι, αἱ κυκλοφορήσασαι εἰς τὸ Βερολίνον σχετικῶς μὲ τὴν γενησομένην ἐορτήν, εἰς τὰς 30 Ἰανουαρίου κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἑορτασθῇ ἡ τετάρτη ἐπέτειος ἀπὸ τῆς καταλήψεως τῆς Ἀρχῆς παρὰ τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ Κόμματος, ἀρχίζουν νὰ ἐπαληθεύουν. Μεταξὺ τῶν καλῶς πληροφορουμένων κύκλων διαβίβεται ὅτι θὰ συγκληθῇ λίαν προσεχῶς ὁ Ράϊχσταγ καὶ ὅτι ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ θὰ ἐκφωνήσῃ εἰς αὐτὸ παχυρὸν λόγον. Ὁ Καγκελάριος Χίτλερ θ' ἀναφερθῇ εἰς λόγια ποὺ ἐξεφώνησεν πρὸ τετραετίας. Ὀλίγον μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ Ἐθνικοσοσιαλισμοῦ: «Δώσατέ μου πάντοτε χρόνον τεσσάρων ἐτῶν διὰ ν' ἀνοιθθῶσι τὴν Γερμανίαν». Θὰ κάμῃ ἕνα λεπτομερῆ ἀπολογισμὸν τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς του κατὰ τὰ διαρρεύσαντα τέσσαρα χρόνια. Εἰς τὴν συνοδείαν αὐτὴν τοῦ Ράϊχσταγ προσδίδεται ἀπὸ τώρα μεγάλη καὶ ἱστορικὴ σημασία. Θὰ εἶναι ἡ πόλις, ἐν ᾗ θὰ ἐκφωνήσῃ ὁ ἀναδιοργανωθεὶς Ράϊχσταγ τὴν 29ην Μαρτίου μετὰ τὴν ἀπροσδόκητον ἀνακατάληψιν τῆς Ρηναυλίας. Ὑπάρχουν ἐπίσης πληροφορίαι ὅτι κατὰ τὸ συνέδριον αὐτὸ θὰ ψηφισθῇ ἕνας νέος νόμος ὁ ὁποῖος θὰ παρέχῃ εἰς τὸν Χίτλερ νέα ἀπόλυτα δικαιώματα.

Ὀργάνωσις αὐτοκτονούντων ἠθοποιῶν.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Διάφοροι ἠθοποιοὶ συνέπηαν τὴν «Λέσχην τῶν αὐτοκτονούντων ἠθοποιῶν». Μέλη τῆς περιέργου αὐτῆς λέσχης εἶναι γνωστοὶ καλλιτέχναι τῆς ἡμερινῆς σκηνῆς ποὺ φοβοῦνται, ὅτι λόγῳ τῆς κρίσεως ἡ ὁποία ἔπληξε καὶ τὸ θέατρον, μποροῦν νὰ μείνουν ἄνεργοι. Κάθε μέλος ὑποχρεοῦται, ἂν μείνῃ ἄνεργον, ν' ἀποπειρασθῇ ν' αὐτοκτονήσῃ ἔξω ἀπὸ τὸν Λευκὸν Οἶκον τῆς Οὐασιγκτώνος, ὅπου διαιτᾶται ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἤ ὅπαρξις καὶ λειτουργία τῆς λέσχης αὐτῆς περιῆλθεν εἰς γνῶσιν τῆς ἀστυνομίας ἐκ τῆς αὐτοκτονίας τοῦ ἠθοποιοῦ Ἐδουάρδου Ἀρπάτ, ἡλικίας 22 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος εὑρέθη νεκτωμένος εἰς τὸ στήθη τῆς μητρός του.

Ἐπιδημία τύφου μαστίζει τὴν Μοδρίτην

ΠΕΡΠΙΝΙΑΝ. Πολλαὶ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀνέγραψαν τὰς τελευταίας ἡμέρας τὴν πληροφορίαν ὅτι ἐπιδημία τύφου ἐκρέμαζε μορφὴν λυμαίνεται τὴν Μαδρίτην. Ἰατροὶ καὶ νοσοκόμοι ἐξηγήθησαν ἀπὸ τὸ Ἰνστιτοῦτον Πάστερ καὶ ἀπὸ τὰ νοσοκομεῖα τῶν Παρισίων ὅτιμεταδοῦν σύντομα εἰς τὴν Ἰσπανικὴν πρωτεύουσαν, ἐφαδιασμένοι μὲ τὰς ἀναγκαίας ἀντιτυφικὰς ἐνέσεις. Οἱ ὑγειονομικοὶ κύκλοι τῆς Περπινιὰν ἐπιφράζουν πολλοὺς τόφους διαδόσεις τῆς νόσου, δεδομένου ὅτι ἀρκετοὶ ἐκ Μαδρίτης καταφεύγουν ἐκεῖ.

Ὁ Ἔς περὶ πολέμου

Ὁ ἀγαπλητὴς τοῦ Φύρερ καὶ ὑπουργὸς τοῦ Ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ κόμματος ὑπουργὸς κ. Ρόσδλφος Ἔς προέβη ἐσχάτως εἰς δηλώσεις πρὸς τὸν ἐν Βερολίνῳ ἀνταποκριτὴν τῆς ἐφημερίδος «Πράβδα» τοῦ Βελιγραδίου ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς εἰρήνης. Ἐκ τῶν δηλώσεων τοῦ τῶν παραλαμβάνομεν τὰ κατωτέρω:

Ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ λόγους, ἀλλ' ἀπὸ ἔργα. Ἡ μεγαλειτέρα συμβολὴ ἑνὸς πολιτικοῦ ἀνδρὸς ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς εἰρήνης εἶνε τὸ νὰ φρονεύσῃ, ὥστε ὁ λαὸς του νὰ εἶναι εὐχαριστημένος καὶ νὰ εἰρηνεύῃ. Ἐν ἔθνος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐσωτερικῶς εὐχαριστημένον, ἀποτελεῖ τὸ ἀσφαλέστερον προπύργιον τῆς εἰρήνης. Ἕνας λαός, ὅμως, ἐσωτερικῶς δυηρημένος ὄχι μόνον ἀπειλεῖται διαρκῶς εἰς τὴν ἰδίαν του ὑπαρξιν, ἀλλ' ἀποτελεῖ καὶ γενικώτερον κίνδυνον, διότι ἡ δυσφορία καὶ ἀνησυχία του μεταδίδεται καὶ εἰς ἄλλους λαούς. Ἡ Γερμανία, ὡς χώρα τῆς ὁμονοίας καὶ τῆς εἰρήνης, ἐπιθυμεῖ ἀγαθὰς σχέσεις πρὸς ὅλους τοὺς γείτονάς της. Δὲν θέλει πόλεμον. Ὁ Φύρερ καθὼς καὶ οἱ συνεργάται του ἐν τῇ κυβερνήσει συμμετέχουν ἀτομικῶς εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν πόλεμον καὶ γνωρίζουν καλῶς τί ἐστὶ πόλεμος... Ἐὰν ὁμως εἰσοδήποτε ἀποπειρασθῇ νὰ ἐπιθεθῇ κατὰ τῆς Γερμανίας, θ' ἀνταιρώσῃ ἕνα γρανίτην ἀντισάσεως. Διὰ τοῦτο, διὰ νὰ διατηρηθῇ δηλαδὴ ἡ εἰρήνη, πρέπει νὰ εἶναι ἡ Γερμανία καλῶς ἐξοπλισμένη καὶ ἰσχυρά.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΟΥ ΦΥΡΕΡ

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΣΠΑΝΙΚΟΥ ΜΑΡΟΚΟΥ ΕΝΑ ΣΦΟΔΡΟΤΑΤΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

Σχολιάζουσα τὴν ἀπάντησιν τοῦ Ράϊχ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς μὴ ἐπεμβάσεως εἰς τὸν Ἰσπανικὸν ἐμφύλιον πόλεμον, ἡ «Ἀεροδίνειος Ἐφημερὶς τοῦ Χρηματιστηρίου» δημοσιεύει τὸ ἀκόλουθον σφοδρότατον ἄρθρον τοῦ ἀρχισυντάκτου της ὅρος Ριχάρδου Γύνκλερ:

«Ταπεινοῦρνος μὲ τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν ἐπέδωσεν ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις πρὸς τὰς Κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας μὲν ἀπάντησιν, ἥτις δὲν θὰ φθάνατο νὰ εἶναι σαφεστάρα καὶ ἥτις ἐπαναφέρει ὁλόκληρον τὸ ζήτημα τῆς μὴ ἐπεμβάσεως ἀπὸ τὴν ὁμιχλώδη σφαῖραν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε μεταφερθῇ μὲ μεγάλην ἐπιδοξότητα, τὰς ὁποίας ἐστημείωσαν οἱ δηθεν «Ἰσπανοὶ» Μπολσεβίκοι κατὰ τὴν ὑπεράπιαν τῶν ἵππων ὡς καὶ κατὰ τὴν ἀγρίαν σφαγὴν ἐνὸς ἀθῴου καὶ ἀνυπερασπίστου πληθυσμοῦ, ἀφελλονο εἰς τὴν Ρωσσικὴν καθώς καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν ἔθιος ἔνοιαν ὑποστήριξιν.

»Ἤρκει ἄλλως τε ἡ ἀνάγνωσις τῶν κλίσεων πληροφορημένων Γαλλικῶν ἐφημερίδων διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ πεῖα ποσότης ἀνθρωπίνου καὶ πολεμικοῦ ὑλικοῦ ἐπρομηθεύοντο διαρκῶς εἰς Βαρκελόνην, Βαλέντιαν καὶ Μαδρίτην. Ἐκτὸς τούτων ὅμως νὰ ἤκουε οἱ ἔθιοι εἰμεθα τόσας φορὰς ἤδη εἰς θέσιν νὰ δηυοσιεύσωμεν πληροφορίας μας (αἱ ὁποῖαι ἔμεναν ἀδιάφωστοι). π. χ. περὶ προμηθείας ἀεροπλάνων ἐκ Γαλλίας μὲ ἀκριβέστατα στοιχεῖα περὶ τῶν τύπων αὐτῶν, τοῦ πληρώματός των, τοῦ τόπου προελεύσεως καὶ κατευθύνσεώς των κ. λ.π. Ἔχει δὲ ἀποδειχθῇ ἐπίσης, ὅτι αἱ προμήθειαι αὗαι εἰ ἀγένοντο κατὰ τὸ πλεῖστον ὅπῳ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας καὶ ὅτι, κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας, πρὸς συγκαλυψὶν αὐτῶν ἐγχηρισμοποιοῦντο, φαινομενικῶς, μεσάζοντες ρωσσικῆς ἢ ἄλλης ἑένης ἐθνότητος.

»Ἐὰν ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία —ἔστω καὶ μὲ θυσίαν ὡρισμένων ἰδεολογικῶν συμπαθειῶν— ἐπροθυμοποιοῦντο, φανομενικῶς, ἐγκαίρως νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν τὰς συνεχεῖς γερμανικὰς καὶ Ἰταλικὰς εἰσηγήσεις περὶ ταχύτητος ἀπομονώσεως τῆς περιοχῆς τοῦ Ἰσπανικοῦ πολέμου, θὰ ἐπετυγχάνετο ἀσφαλῶς ἐν Ἰσπανίᾳ ἕνας ταχύτερος τερματισμὸς ἀλληλοσπαραγμοῦ, ἡ ἀπεφεύγετο μέγα μέρος τῆς αἱματοχυσίας, χιλιάδες δὲ ἀθῴων ἀνθρώπων σέτινες ἐθολοφονήθηταν ὑπὸ τῶν Μπολσεβίκων καὶ τῶν ὁπεῖων ὁ φρικτὸς θάνατος ὀφείλεται εἰς τὴν ἔξωθεν τεχνητῆς διατηρηθ ῆ τὴν ὑόναμιν τῶν Ἐρυθρῶν. Θ: κόρι σκονσ σήμερον ἐν τῇ ζωῇ. Αὐτὰ θὰ ἦταν τὰ ἀποτελέσματα μᾶς ἀγκαίρου, αἱλκμινοῦς, γενικῆς καὶ ὁλοκληρωτικῆς ὀδετερότητος.

»Ἔναντι τῶν γεγονότων τούτων, μᾶς ἐκλήσεις εἰς μέγιστον δεῖφὸν τὸ ἐπαναλμβάνεμεν—ἡ τελευταία γαλλαγγλικὴ ἐπιλωματικὴ ἐνέργεια πρὸς παρεμπόδιστιν τῆς εἰσροῆς ἐθελοντῶν εἰς Ἰσπανίαν, διότι αἱ ἐν λόγῳ Δυνάμεις, ἄλωις σκοπίμως, ἀφῆκαν ἐγχηρισμοποιήτως τὰς δυνατότητας πρὸς ἔγκαιρον λύσιν τοῦ ζητήματος, δυνατότητας, τὰς ὁποίας παρέχομεν ἡμεῖς εἰς αὐτὰς καὶ αἱ ὁποῖαι ὑπῆρχον ἄλλως τε, ἀπὸ τόσους ἤδη καιροῦ, εἰς χεῖρας τῆς ἐν Λονδίνῳ Ἐπιτροπῆς μὴ ἐπεμβάσεως.

«Ὁ ἐξ ὑπαιτιότητος τῶν Δυνάμεων τούτων διαρρεύσας ἀπρακτος χρόνος ἐχρησιμοποιήθη, ὡς γνωστόν, ἐνεπτυκτώσατα ὑπὸ τῶν Ἐρυθρῶν πρὸς ὑπερλήψιν ὄχι μόνον τῶν τεχνικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν προπαγανδιστικῶν ὑπλοσταλιῶν τῶν. Ὑπογραμμίζομεν, διὰ τὰν λόγον τοῦτον ἀκρίβῶς, τὴν πρότασιν τῆς γερμανικῆς ἀπαγνιτικῆς διακυνδεσεως ὅπως ἀπρμκρυνθῶσιν ἐξ Ἰσπανίας ὅλοι οἱ μὴ Ἰσπανοὶ οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τὸν πόλεμον, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν πολιτικῶν πρακτόρων καὶ προπαγανδιστῶν. Πολλάκις ἠδυνήθημεν νὰ διαπιστώσωμεν, ὅτι κατὰ κύριον λόγον ἐκ Παρισίων ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς ἀνατροπῆς καὶ κατασκοπῆς, οἱ ἐχθροὶ τῆς ἀνθρωπότητος, οἱ πολιτικοὶ ἀσπάλακες τῶν διαφόρων χωρῶν ἔχουν συρρεύσει εἰς τὴν Ἰσπανίαν διὰ νὰ μεταβάλουν τὴν δυστυχῆ ταύτην χώραν εἰς μίαν δυτικὴν ἀποκιὰν τοῦ Μπολσεβισμοῦ».

ΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΙΔΙΩΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Κατηρτίσθη νόμος διὰ τοῦ ὁποίου καθορίζεται αἱ ὑποχρεώσεις ἰδιωτῶν πρὸς Τραπέζας εἰς χρυσὸν φιστιάμεναι πρὸ τῆς 23ης, θὰ πληροῦνται κατ' ἰσοτιμίαν 25 καὶ 22 δραχμῶν.

'ΤΟ ΔΟΜΑΤΙΟ Nº 101, Ο ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ-ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ ΓΚΕΠΕΟΥ

'Ἀσφαλῶς ὁ περισσότερος κόσμος δὲν ξεύρει νὰ εἶναι «τὸ Δωμάτιο Νο 101». Δὲν ὑπάρχει ὅμως κανεὶς ὑπήκοος τοῦ Σταλὶν ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ τοὐλάχιστον ἀκούσῃ τὸ ὄνομα αὐτό. Εἶναι ὡς νὰ λέμε ἡ «Ἰνταλλίζενς Σέρβις» τῆς Ἀγγλίας ἢ «τὸ Δεύτερο Γραφεῖο» τῆς Γαλλίας. Δηλαδὴ εἶναι ἡ σύγχρονη ρωσσικὴ κατασκοπευτικὴ Ὀργάνωσις, ἡ ὁποία σπέρνει σαν κέδρος καὶ προστασεύει τὸ κομμουνιστικὸν κλεπτεῖν.

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ Δωμάτιο ὁ Γρηγόριος Γιεγόβα, ποὺ εἶναι ταυτοχρόνως ἀρχηγὸς τῆς ρωσσικοκατασκοπευτικῆς Ἀστυνομίας «Γκεπεοῦ», περνᾶει τὴ ζωή του, ἐργαζόμενος εἴκοσι ὥρες τὴν ἡμέρα. Ὁ Γρηγόριος Γιαγόβα εἶναι γνωστὸς σ' ὅλο τὸν κόσμο. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐκτελεῖ τὶς διαταγὲς τοῦ Σταλὶν. Αὐτὸς μάλιστα εἶναι ἐκεῖνος ποὺ κατηγόρησε τὸν Βοροσίλοφ, ὡς ὑπονομεύοντα τὸ καθεστὼς τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας. Μέσα σὰν γραφεῖο του ποὺ εἶναι ἐπενδυμένο μὲ φελλό, ἐργάζεται χωρὶς καμμιὰ διακοπή. Κατὰ τὴν νύχτα ἕνα κόκκινο λαμπάκι φωτίζει τὸν ἀρχηγὸ τῆς Γκεπεοῦ.

Τὸ περίφημο «Δωμάτιο Νο 101» εἶναι τὸ γραφεῖο ἀκριβῶς τοῦ ἀοράτου καὶ μυστηριώδους αὐτοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι πολὺ λιτὸ ἐπιπλωμένο. Εὐρίσκεται εἰς τὸ μέσον δύο μεγάλων αἰθουσῶν, ἐκ τῶν τῶν ὁποίων ἡ μία μοιάζει σὰν πρακτικεῖο. Κατὰ τὴν ἀπόψιν τῆς αἰθούσης εἰ τοῖχοι εἶναι ἐπενδυμένοι μὲ φελλό. Ἡ ἄλλη αἴθουσα ἔνα εἶδος τηλεφωνικοῦ κέντρου. Εἶναι σὰν ἕνα μεγάλο αὐτὶ ποὺ προσέχει πάντα σὲ οἰονδήποτε θόρυβο ἢ κακὴ ἄλλη βόσκτη κίνηση ποὺ γίνεται στὴν ἀχανὴ Ρωσσία.

Τὸ τηλεφωνικὸ σύστὸ κέντρο συνδέεται μὲ εἴκοσι-τέσσαρες ἐκ τῶν μεγαλειτέρων πόλεων τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας. Κάθε συνδέλεξις μεταξὺ αὐτῶν τῶν πόλεων ὡς καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπόκειται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ «Δωματίου Νο 101», ὅπου τέσσερα ἄτομα εἶναι ἐπιφορτισμένα νὰ τὸ λογοκρίνουν.

Κοντὰ σὸ «Δωμάτιο Νο 101» εὐρίσκεται τὸ «Τρῆμα Κ», ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ἕδραν τῆς Λουμπιάνκα. Κάτω ἀπ' αὐτὸ τὸ διαμέρισμα, μέσα σὲ τρία δωμάτια, εὐρίσκεται ἡ Ὀργάνωσις τῆς Κατασκοπείας καὶ πρὸ παντὸς ἡ στρατιωτικὴ ἀντικατασκοπευτικὴ Ὀργάνωσις. Ἡ Λουμπιάνκα χειρίζεται πρὸ παντὸς τὸν Ἀσύρματο. Ὑπερεκαθηστοι τηλεφωνικοὶ δέκται ἀνεφυγεύσν τὸν αἰθέρα εἰς ὅλα τὰ ὄμῳη καὶπλάνη καὶ συγκεντρώνουν ἔλεες τὶς πληροφορίες ποὺ μπορεῖ νὰ εἶναι ἐνδιαφέρουσες. Ὁ ραδιοπομπὸς εἰς ἀνεύθεσι ἐργάζεται εἰς ἕνα ὡρισμένο μῆκος μυστικῶν ἐρτσιανῶν κυμάτων, διότι ἐπικοινωνεῖ μόνον μὲ τὶς στρατιωτικὲς φρουρὲς τῶν μεθορίων.

Ἐκτὸς τῶν τριῶν εὐρισθῶν «γραφείων» ποὺ στεγάζονται εἰς τὸ τρίτο πάτωμα τοῦ ἐπιβλήγκαιοῦ ἀκινήτου τῆς Γκεπεοῦ, εὑρίσκονται ἐπίσης ἄλλοι τέσσερει ὑπόγειοι ὀροφοι. Αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὰ κελλιὰ τῶν πολιτικῶν κατα δίκων. Στὰ ἀνήλια αὐτὰ δωμάτια παραμένουν, μεταξὺ τῶν ἄλλων, φυλακισμένοι ὁ στρατηγὸς Πούτνα, πρώην στρατιωτικὸς ἀκόλουθος εἰς τὸ Λονδίνον καὶ ὁ Σοκολνίκοφ, τέως πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας ἐν Λονδίνῳ. Τελευταῖα μάλιστα ἐνεκλείσθησαν σὲ φυλακὴ αὐτὴ ἄλλοι τέσσερει ὑποπτοι στρατηγοί.

Ἡ ὑπόγεια αὐτὴ φυλακὴ ἔδη δέχεται ἄλλας ἀπὸ ἐξέχουσας προσωπικότητας. Τὰ κελλιὰ διαιροῦνται εἰς τρεῖς κατηγορίες. Ἔνεκα τοῦ πρώτου ὁρόφου προσρίζονται διὰ τοὺς βουλευτὰς ἢ τὰ ἐξέχοντα πρόσωπα τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, ποὺ κατηγορήθηκαν ἐπὶ ἐπαγγελίᾳ προδοσίᾳ. Εἰς τὸν δεύτερον ὅροφον φυλακίζονται οἱ πολιτικοὶ κατάδικοι τῆς δευτέρας τάξεως, οἱ ὁποῖοι κατηγοροῦνται ἐπὶ ἀνταρσίᾳ ἢ ὅτι δὲν ἠθέλαμαν νὰ ὑποκύψουν εἰς τὸ σοβιετικὸν καθεστώς. Εἰς τὰ δωμάτια τρίτου ὁρόφου αὐτοῦ ἐγκλείονται ἐπίσης μερικοὶ ξένοι ποὺ δὲν ἐθμλοῦν μὲ καλὰ λόγια γιὰ τὸν ρωσσικὸ παράδεισο. Τέλος τὰ τρίτο πάτωμα προορίζεται γιὰ κείνους ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ ἐπιμένουν στὶς ἀντιθέσεις πρὸς τὸν μπολσεβικισμὸν ἰδέες τους. Σ' αὐτὸ ἐνεκλείσθη μάλιστα καὶ ὁ θρυλικὸς συνταγματάρχης Πατσάφ. Ὁ τελευταῖος ὅροφος μοιάζει σὰν ἕνα μικρὸν γιὰ κείνους ποὺ μπαίνουν σ' αὐτό.

Ἐν προκειμένῳ ἀναφέρουμε ὅτι ἡ Γκεπεοῦ συδέεται μὲ τὸ Κρεμλίνο διὰ μιᾶς ὑπογείας σήραγγος. Ἔβασι ὁ Γρηγόριος Γιαγόβα εὑρίσκεται τελείως ἀπομεμονωμένος ἀπὸ τὰ διακόσια ἑκατομμύρια ἀνθρώπινα ποὺ κατασκοπεύει.

ΔΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΟΜΕΝ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΜΑΣ

Η ΕΠΟΠΟΙΪΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΧΡ. Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ

41ον

Οἱ ἀναφερόμενοι ὑπὸ τοῦ Σπήρου Μήλιου, ἀνοτέρω 840 δὲν ἦσαν οἱ μόνοι βασανθέντες, διότι ἀριθμὸς ἐκ τῶν φρουρᾶς κατηυθύνθη καὶ εἰς τὸν Πλάτανον τῆς Ναυπακτίας, ὅπου καὶ εἰ ἐν Δερβενίοις καταφυγόντες μετὰ διήμερον παραμονὴν μετέθησαν.

Οἱ στρατηγοὶ Νάτσης Μπόσσαρης, Κίτσος Τζαβέλλας, Δημήτριος Μακρῆς, Δ. Κοντογιάννης ἀπηγθίσαν ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Διεύθυνσιν ἡ; ἀποσπάσματα ἐδημοσιεύσαν ὁ Ἀρτέμιος Μτχος εἰς τὰ ἀπομνημονεύματά του, ἔγγυα ὡς ἑξῆς:

«Δὲν λυπούμεθα τόσον διὰ τὸν χαμὸν τοῦ Μεσολογγίου, διὰ τὸ ὁποῖον ἐγόσαμεν τόσα λίματα, ἀλλὰ μᾶς θλίβει περισσότερον ὁ χαμός του ὅπου ἔγινεν εἰς ἕνα καιρὸν ὅπου εἴχαμεν κατανέτιαν τὸν ἐχθρὸν εἰς τόσην ἀδυναμίαν ὥστε ἦτο ἀεὶ ὁ ἀπελπισμένος· διότι τρεῖς φοραὶς ὅπου ἐκάμημεν ἔφοβον ἀπὸ τὰ Κάτσρον, τοῦ κόψαμε μέσα εἰς ταῖς τάμπιαις περίπου ἀπὸ ὅλο χιλιάδας. Τὴν 25 Μαρτίου ὁ ἐχθρὸς ἔκαμε γενικὴν ἔφοβον εἰς τὴν Κλείσοβαν διὰ θαλάσσης καὶ ξηρᾶς μὲ ὀκτὼ χιλιάδας, εἰ Ἕλληνες δὲν ἦσον περισσότερον ἀπὸ ἑκατὸν σφαπιώτας, αὐτὴ τῇ ὥρα ἔφθασε καὶ ὁ στρατηγὸς Κίτσος Τζαβέλλας καὶ ὁ Κότσο Πάσχος ὁ ὁποῖος ἐφονεύθη εἰς τὴν μάχην.... Ὁ πόλεμος ἤρχισε πολὺ πριὶ καὶ ἐτελείωσε